

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
Széchenyi-utca 45-ik szám. SZELENYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
RUTTKAY MENYHÉRT.

ELŐFIZETÉSI DIJ:
Egész évre 5 frt. Félévre 2.50 frt. Negyedévre 1.25 frt.
Egyes szám ára 7 kr.

A helyi sajtó.

Mikor Miskolczon az első lapot: a „Borsod“-ot megalapították, büszke önértéssel tekintett arra városunknak minden lakosa. Egyszerű, szerény lapocska volt, de azért gyönyörűséggel és élvezettel olvasta azt mindenki; mert annak a lapnak első megjelenése városunk művelődéstörténetében korszakot alkotott. Az első lapra, melyet Miskolcz a saját erejéből teremtett, örömtől eltelve, ragyogó szemekkel nézett minden lakosa ennek a városnak s lokálpatriotizmus büszkén kiáltott föl: ez az *enyém*, az *én lapom*.

Nem szándékozom Miskolcz hírlap-irodalmának történetét megírni, bár ezt nagyon könnyen megírhatnám, mert én voltam az, a ki a városunkban eddig megjelent lapoknak bölcsőjénél — némelyiknek a koporsójánál — ott voltam. De nem írom meg, mert ez alig férne meg egy rövid cikk keretében. Most csak annak az elszomorító változásnak óhajtok kifejezést adni, mely a közönség lelkületében az első lapnak megjelenése óta a mai napig végbement. Akkor — harminczhárom év előtt — édes gyermeke volt a helyi sajtó Miskolcz város közönségének, ma mostoha gyermekénél is rosszabb elbánásban részesül.

Mi az oka ennek a változásnak?

Bármennyire töröm is a fejemet, nem vagyok képes kitalálni.

Még az irigység sem mondhatja a miskolczi sajtóra, hogy visszafelé fejlődött; mert az eltagadhatatlan tény, hogy a város fejlődésével, emelkedésével a helyi sajtó is fejlődött, szellem és tartalom tekintetében emelkedett s ma négy, többnyire hetenként kétszer megjelenő lap áll itt a közérdek és a közművelődés szolgálatában. És a miskolczi sajtó minden dicsekedés nélkül elmondhatja, hogy kellő irodalmi színvonalon áll s bátran kiállja a versenyt bármely más hasonló vidéki város sajtójával szemben. Ha ez nem így volna, ha a helyi lapok nem volnának képesek megfelelni a közönség igényeinek, finomult izlésének; akkor menten elpusztítaná azokat a közvélemény sujtó haragja, mely egy pillanatra sem tűri, hogy a közönség igényeivel és izlésével rut játékokat üzzenek. Ha a közönség tiszta buzát kíván, akkor nem veszi be a konkolyt. Szóval: a milyen a közönség, olyan a sajtója.

Miért van hát mégis, hogy Miskolczon nem méltányolják kellőleg a sajtó mű-

ködését? Miért van az, hogy különösen a hatóságok és testületek lépten-nyomon mellőzik és lenézik a sajtó munkásait? A közügyek terén álló vezérférfiaknak szinte jól esik, ha egyet üthetnek a helyi sajtón s borsot törhetnek az ujság-írók orra alá. Ma a színügyi bizottság hoz ellenünk drákói határozatot; holnap egy ünnepélyt rendező bizottság feledkezik meg rólunk, mintha mi nem is léteznénk a világon; holnapután . . . no, de ne folytassuk, nagyon sok volna elmondani a mellőztetésnek azt a hosszú sorozatát, melyben a helyi sajtó Miskolczon részesül.

Miskolczon a vezérférfiak közül csak azok veszik figyelembe a sajtót, a kiknek önző érdekeik és hiúságuk kielégítése céljából szükségük van a sajtó támogatására. Ilyenkor naphosszant ott ülnek s czirógnak bennünket a redakcióban. Ha céljukat elérték, azután nem ismernek többé bennünket.

Miért van ez?

Talán azért, mert a sajtó munkásai nem foglalnak el a közéletben magas állást? Vagy azért, mert nincs mindenkinek a zsebében százezer forint? Hát ez szent igaz! De az is igaz ám, hogy ha mi — a kik ez idő szerint Miskolczon hírlapírók vagyunk — püspökök, főispánok, alispánok vagy polgármesterek volnánk, vagy ha mindnyájunknak a zsebében meg volna a százezer forint, bizony mi sem gyötörnénk magunkat ezzel az idegfejesítő, lélekölő munkával; hanem beállnánk publikumnak, kritikuskoknak. Ez sokkal kényelmesebb.

Azt hiszem, nem akad olyan ember, a ki kérdésbe merné tenni: vajjon van-e szükség Miskolczon a helyi sajtóra; mert a ki ezt kétségbe vonná, azt egyenesen be lehetne zárni a Lipótmezőre. Ha tehát szükség van a helyi sajtóra, akkor azt valakinek vagy valakiknek művelni kell. S miután itt Miskolczon se Lévy József, se Bizony Ákos, se Tóth Pál, se más jeles férfiú nem igen vállalkozik a lapszerkesztés és hírlapírás fárasztó munkájára; meg kell barátokoznia a közönségnek azzal a gondolat-tal, hogy ezt az anyagi hasznot és jövedelmet nem hajtó dolgot mi végezzük el. Igaz, hogy mi nem vagyunk hírneves költők, se jeles írók, ott sem jártunk, a hol a lángészt osztogatták; de istennek segítségével eljutottunk a tudományos műveltség azon fokára, melyen egy hírlapírónak állnia kell, jól megtanultuk az írás mesterségét, gyorsan és helye-

sen papirosra tudjuk vetni gondolatainkat — ha vannak — és ha szellemi tehetségünk nem veri is az egeket, az az ügybuzgóság és lelkesedés, melylyel nemes hivatásunknak megfelelni igyekezünk, talán mégis méltókká tesz bennünket arra, hogy a közélet terén, a melyen mozgunk s a melynek érdekében munkálkodunk, kellő tiszteletben és elismerésben részesüljünk.

Megvallom őszintén, hogy mi sem vagyunk egészen liha nélkül. Azt az erőt, azt a nagy hatalmat, melyet az a picziny „toll“ a kezünkbe adott, nem használtuk mindig a közjó érdekében. Lelkesedésünk szent tüze nem égett mindenkor a közérdek oltárán. Nagyon sokszor személyi kultuszunk hoztunk áldozatot. Az a rettenetes villám, mely tollunkban rejlik, legtöbb esetben csak glóriával ragyogta körül a nagyok halántékát; de nem sujtott, nem világított be oda, a hol a gaz és szemét van. Ha olykor-olykor sujtottunk ezzel a vilámmal, akkor is egymást sujtottuk le. Egymást támadtuk a polémiák ádáz harcában. Meghempergettük egymást a sárban. Leszedtük egymásról a tisztességet, becsületet. Nagyon természetes, hogy a közönség szemében ilyenformán tekintélyt nem szerezhettünk.

Kivánatos tehát, hogy a jövőben egymást megbecsülve, az ellenvéleményt tisztelve, munkálkodjunk a közjó érdekében. Ha mi egymást megbecsüljük, akkor mások is megbecsülnek bennünket.

Ruttkay Menyhért.

Tervezgetések.

(dm.) A fásultságnak olyan korát éljük, a mikor esodaszamba megy, ha az emberek a közügyet érdeklő dolgokat tárgyalják. Ilyen esoda történt most városunkban.

Egy pár nap óta folytonosan csak arról beszélgetnek az emberek, hova helyezték a létesítendő új postapalotát és mi fog történni a régi és új színházzal. Hangok hallatszanak, melyek a posta új épületét azon helyen szeretnék látni, mely az igazságügyi palota telkének mintegy rekompensációjaképpen most a város tulajdonába megy át. Ez a telek a Városháztér és Palóczy-utca szögletén, a régi vizsgálóbírói helyiség területén van s az állammal kötött szerződés folytán a köztérül használás kikötésével szabadult fel.

Lapunk ma egy heti számában városunk közügy terén működő férfainak egyikétől közöltünk is egy olyan irányú hirt, hogy a postapalotát arra a felszabadult telekre kellene építeni, miután a városnak úgy is vesztesége volt az igazságügyi palota telkének átengedésénél s arra, hogy az a telek köztérül használtassék, tekintve, hogy a közelben vannak a Zárdatéri és Erzsébetteri parkok, valamint az Avas sétányai, ez idő szerint sem a városnak, sem a közönségnek nincs semmi szüksége.

A közlés alkalmával sem időnk, sem terünk nem volt, hogy ezt a véleményt a saját kommentárunkkal kíséjük, de különben sem volt még itt az ideje a véleménynyilvánításnak.

Egyik lapársunk hosszabb cikkben foglalkozott ezzel az ügygel és abban többek között azon nézetének ad kifejezést, hogy miután a postának a város közepén kell lehetőleg lennie s miután ennél fogva azon a bizonyos felszabadult telken való postaépítés mellett a postai hivatal kívül esnék városunk ipari és kereskedelmi forgalmának góczpontján és továbbá, mert a város nyugati részén úgy is tervbe van véve, sőt nem-sokára keresztül is lesz vive egy új fiókpostahivatal létesítése, igen helyes és célirányos volna azon eszmének keresztülvitele, melyet az e tárgyban tartott értekezlet tagjai: dr. Tarnay Gyula alispán, Kovács Lajos, Pataky Sándor és Lichtenstein József felvették. T. i. hogy vétessék meg az állammal a postahivatal céljaira a mostani színház telke és épülete s rendeltetésének megfelelőleg alakíttassék majd át. Ez pedig azért volna a leghelyesebb, mert ilyen módon a mind égetőbbé váló új színház kérdését is megoldhatnók olyformán, hogy a mostani színházért

kapandó — ha jól tudjuk, talán 150,000 frtra becsült vételárból a város által rendelkezésre bocsátott régi kórházi telken egy új, a modern kor igényeinek megfelelő színházat építhetnénk.

Magunk is elismerjük, hogy bizony nagy horderejű kérdések, tervezetések ezek. De viszont azon nézetünknek is kifejezést kell adnunk, hogy épen ennél fogva alaposan is meg kell gondolnunk mindent.

A mint mi tudjuk, a postaigazgatóság, illetve az állam határozottan csak telekhez ragaszkodik, mert csak ily módon képzelel elérni, hogy a posta megfelelő és céljainak minden tekintetben kifogástalan épületet kapjon. Ennél fogva nem is remélhetjük, hogy belemenjen olyan megoldásba, hogy a mostani színház épületét vegye meg oly drága ártért és megint egy pár tizezer forintot fordítson az átalakítási munkálatokra. Mert ezek a munkálatok legalább is belekerülnek 40—50,000 frtba. Ezt tudva, tehát ne ringassuk magunkat csalóka reményben.

Szó sincs róla, hogy a színház helye igen megfelelő, sőt legmegfelelőbb volna a posta céljaira. Városunknak körülbelül a közepén és mindenestre a forgalmi góczpontján fekszik,

Épen ezért határozottan célt tévesztett és elítélendő dolognak tartjuk, ha az új postapalotát a Városháztér és Palóczy-utca szögletén fekvő felszabadult telekre építenék.

És mindezt azért mondjuk, mert mindazoknak, a kiket illet, figyelmükbe ajánljuk a városunk érdekében szükséges legminimálisabb körültekintést és alapos megfontolást, hogy ha már az eddigi középítkezések el vannak rontva, hibázva, legalább az ezutának legyenek megfelelők — hely tekintetében.

Két példát is hozhatunk fel.

Évtizedes agitációk gyümölcsöként végre elhatározta magát az állam, hogy építtet Miskolcra egy új igazságügyi palotát. Mikor ezt végre elérte városunk, mi lett volna a feladata a város intéző köreinek?! Semmi esetre sem más, mint-hogy azt a monumentális épületet városunknak olyan helyére építsék, mely a fejlődés utvonalaiba esik és így emelni fogja a város szépségét. S mi történt?! A városnak ezt a leghatalmasabb és legszebb épületét eldugták a Nagy-Major-utcára, olyan helyre, a hol a kutya sem jár, a merre nem terjedhet a város, mert hisz az utcza egy temetőben és hegyláncolatban végződik. Egy pár száz lépés és már kívül vagyunk a városon a Bábonyi-bércnél.

Vagy ki fogja tagadni, hogy még egy példát hozunk fel, hogy a loávató bizottság épülete, az ugynevezett lókorház, a mindsenti templommal szemben, a régi Zöldfa épületében, a népkerti sétaut mentén a lehető legbűnösebb helyen van építve?! Hát nem borzasztóság azon eljárás, mely lókorházat, kaszárnya épületet engedélyez a város legszebb utcájába, legszebb helyére egy pár évtizedig és a monumentális épületeket eldugja az isten háta mögé, az emberkerülte mellékutcákba?!

Mindezeknek tudata indít bennünket azon véleményünk ismételt kimondására, hogy az új postapalotának arra a felszabadult telekre való építése városunk jövőjének, az ipari és kereskedelmi forgalom érdekeinek szempontjából okvetlenül káros és így mellőzendő és ha nem sikerülne az az eszme, hogy a színház vétethetik meg erre a célra, úgy csakis a színház környékén építendő az új postapalota.

A magunk részéről csak örülni tud-

TÁRCZA.

A Petőfi-szobor leleplezése után.

*Én nem voltam ottan . . . Senki sem hozta ki
Ünnepednek hírét, ide a pusztába;
Vagy csak elfeledték nékem is mondani,
Avagy nem tartottak érdemesnek rája? . . .
Ámde jól van így is. Mit kerestem volna
Kopott külsőmmel a fényes urak között?
Hogy ránevessen ott ügyetlen voltomra
A drágábbnál drágább ruhába öltözött?*

*Küldenék koszorút, — de nem áll módomban,
— Sűrű helye vagyon ritka garasomnak, —
De meg a sok babér, a mi szobrodon van,
Tán helyet sem adna szegény virágomnak.
Nem bírlak hát sehogy' ünnepelni — azér'
Nem pirul az orcám, szegény voltom mián:
Hiszen minek neked a szobor, a babér?
. . . Mosolyog a lelked e ceremónián.*

*Nincs szüksége lelked nagyságának érczre,
Hogy azt elhirdesse irdatlan időkhig;
Hiába vésték be buta, hideg érczbe,
Ha az nem a szívek mélyébe vésődik!
Dicsőségednek nincs szüksége babérra:
Téged koszoruzni nem embert illet meg:
Magát az Uristent! — és te elnyeréd a
Legszebb koszoruját az Isten-kezeknek!*

*Aludjon csendesen tested, a hol pihen,
Csak porladjon, a mi benned halandó volt,
És szentségtörőben ne merje senki sem
Háborgatni azt a rejtélyes koporsót.
Lelked mindenütt van és él mindörökké,
Most csalogány-ének, majd lobogó villám,
Mely méltó haragját felettünk eldörög,
S keresztül robog a borus ég kárpitján . . .*

*Csillagos éjszakán, itt kint a pusztában
Néha én is szóba eredek lelkeiddel,
A mint felzokog a furulya-nótában,
S valami fájdalmat oly busan kesereg el . . .
Viharos éjszakán hallok a szavadat
Az erdőzugásban, dühös menydörgésben,
Szélvész-tépte tölgerek ropogása alatt
Riadó dalodnak lángolását érzem!*

*Minek mentem volna téged ünnepelni?
Hiszen mindenik nap ünnep lehet neked
S ha egy évben a nap volna tiszter ennyi:
Akkor sem telnék be a te dicsőséged!
Majd lesz még ünnepünk, a milyen ünnepet
Nem látott a vén föld, a mióta forog:
Esküszöm, hogy lesz még! ha majd hazám felett
A szabadság győztes lobogója lobog!*

(Farkas Antal.)

*) Mutatvány szerzőnek „Viharzugás-pacsirta-dal” cím alatt megjelent költeményeiből. Szerk.

Sulamith.

Keleti opera 4 felvonásban. — Először adatott a miskolczi színházban 1899. november 4-én.

Irta: **Dévényi Miklós.**

Határozottan az excentricitások korát éljük. Színirodalmunk minden vállalja mintha kifogyott volna az eddigi keretekben mozgó tárgyakból, eszmékből s mintha csak egyes népszokások, egyes nemzetek idegennek tetsző és idegenül ható szokásaiból, körülményeiből és ezek hatásából tudná magát fentartani.

Népszínműirodalmunk már régen kifogyott rendes tárgyaiból és például Géczy István az ő népszínműveiben, mint a milyenek „A gyimesi vadvirág”, „Az ördög mátkája” már csak a mai világ által kevésbé ismert s így az ujdonság ingerével ható torockói népviselet és a karácsonyi betlehemes játék felhasználásával és színrehozatalával volt képes — ha rövid időre is — úgy a hogy hatni.

Az operett-irodalom is kimerült és az idegen nemzetek faji sajátosságához fordult. Megkezdődött pedig ez az áramlat a pár év előtt megirt Mikádóval s folytatódott a Gesákkal és a Görög rabszolgával. Azóta nem egy nemzet szokását, felfogását, énekét ismertük meg az operettekől. Tavaly szerencsénk volt egy spanyol operethez, az Unatkozó királyhoz, most pedig egy keleti, helyesebben egy zsidó vonatkozású operát ismertünk meg. Csakhogy míg az angol operette és zene könnyedségénél, dallamosságánál fogva

nánk azon, ha sikerülne azon szándék, hogy az új postapalota a mostani régi színház helyén és épületében legyen. Nagyon örülnénk, ha sikerülne erre rávenni a postaigazgatóságot, illetve az államot, mert ennél a kérdésnél csak az építetők finanziaális érdeke forog szóban és végül, mert egyszer hálistennek, megszabadulnánk ettől a vén, rozoga, kopott színházról és újat kellene építenünk.

Tudomásunk szerint, ha ez sikerülne vagyis ha új színházat kellene építenünk, azt a Deák-utca és Zárda-utca sarkán levő régi kórházi telekre, a minoriták templomával szemben tervezik.

Első pillanatra nem tűnik fel ez az eszme valami szerencsésnek, mert hisz ez a hely is félre esik a mostani forgalom utvonulatától. De ezen látszat dacára meg tudunk barátkozni, sőt helyesnek is tartjuk ezt a tervet, mert a városrendezési terv szerint erre az utvonatra van kontemplálva a jövő Miskolcnak fő sugárutczája. Az igaz, hogy szép egy pár évtized fog elmúlni, a míg ez megtörténik, hogy talán egy egész évszázad is kell ahhoz, a míg arra az utvonatra központosul városunk ipari és kereskedelmi forgalma. De hát ez nem tesz semmit. Hisz végre is nem a ma, a mi számunkra. hanem a holnap, a jövő évtizedek és utódaink számára építünk. Ilyenformán pedig elég szerencsésnek tartjuk végeredményében ezt a megoldást.

Azonban másutt van a dolog bibéje. Tételezzük fel, hogy tényleg belemegy a kincstár a színház megvételébe és ad a telekért és épületért 150,000 frtot. Hol van a többi pénz?! Hisz ennyiből nem láthatunk el egy modern új színházat. Legalább is kell még 100,000 frt! Ki fogja ezt előteremteni?! A város?!

mind nagyobb tért hódít, addig a spanyol zarzuela nálunk megbukott. A magyar természet nem tudta bevenni az alig valamelyest dallamos, sőt inkább egyenesen andalító, abrándos zenét.

Ez a keleti opera a zene tekintetében az angol és a spanyol között a középhelyet foglalja el. Nem könnyed, de elég dallamos, andalító, abrándos, de nem untató. Van benne valami olyan karakteristikus vonás, mely belevág az ember lelkébe és ez a fájdalmas tónus. Ezért van, hogy ezt a zenét nem elég egyszer meghallgatni, ezt többször kell az ember előtt ismételní, hogy élvezze. És ha már élvezte az ember, meg is szereti.

Magának az operának tárgya nem ér sokat; egészben a testamentumból van véve. Épen nem áll tehát, hogy azt Goldfaden írta volna. Lehet, hogy csak bővített rajta. — A napokban kezembe került a régi ghetto zsidóságának egy 1869 ben újra kinyomatott, német nyelvű „Bibliai elbeszélések és legendák gyűjteménye“ (Bibelschatz) cz. munka. Abban lapozgatva, teljesen felfedeztem Sulamith históriáját. Ott ugyan nincs semmi név, hanem egy másik és vele talán némileg összefüggő vagy épen a bibliai vonatkozásban kiegészítő elbeszélésben benne van ez a név azzal a különbséggel, hogy Sunamithnak és nem Sulamithnak van nevezve az illető nő. Magának a történetnek a címe: *A megbüntetett hitszegés* és 8 alrészre van osztva, mindenütt egy bibliai jelmondat kíséretében s mindenütt megemlítve, hogy az illető rész az ó-testamentum melyik passzusára szolgál példaképen. (Szombat délutánján még mai

Arra egészen nem számíthatunk ebben a tekintetben!

Erről kell másodsorban gondolkodni és gondoskodni; erről: az ügy finanziaális oldaláról. Ha ez rendben van vagy lesz, úgy az egész dolog rendjén lesz. De a míg ennek az egész kérdésnek ez az oldala nincs elintézve, úgy igen bajos, sőt talán felesleges is hozzászólni.

Vagy talán biztosítva van a finanziaális követelmény?! Ha igen, úgy teljesen rendben van a dolog és csak a régi színház eladásáról, illetve megvételéről gondoskodjanak azok, a kiknek már ez feladatukat képezi.

UJDONSÁGOK.

Petőfi-ünnep Miskolczon.

A közművelődési-egylet vasárnap este tartotta meg a nyárról elmaradt Petőfi-ünnepét a Korona szálló nagytermében. A fényes ünnepélyre már este 7 óra tájban kezdett gyülekezni a közönség s mire a kitűzött idő elérkezett, már zsufolósig megtöltötte a nagytermet városunknak és környékének estélyi toalettben megjelent legintelligensebb közönsége. Városunk közéletének jelesei közül ott voltak: Dr. Tarnay Gyula alispán, Soltész Nagy Kálmán, kir. tan. polgármester, Dr. Markó László, Petró József; ott láttuk Radvány István kir. tanácsost, kamarai elnököt, Hidvéghy Benő kir. tanfelügyelőt, Kaffka Ignác kir. táblai bírót, dr. Gencsi Samut, dr. Kovács Gábor, Gálffy Ignác igazgatókat, Lukács Béla főkapitányt, dr. Rácz Györgyöt, dr. Ixel Somát, dr. Rácz Józsefet, Ujházy Kálmánt, Rácz Jenőt. Az ünnepélyt a dalregylet éneke nyitotta meg, előadva Miskolczy Pál karnagy vezetése alatt Huber Károly „Honfidal“-át, a jelenlevő közönség viharos tetszése mellett. Majd Tóth Pál igazgatónak lelkesedéstől áthatott remek beszéde következett a nagy költő életének kiemelkedőbb mozzanatairól. Ezt népdalok követték, melyeket Törköly László zongorakísérete mellett Radvány Alice urhölgy éne-

kelt. A szívhez szóló szép éneket nagy gyönyörűséggel hallgatta a közönség és elragadtatásának zajos lelkesedéssel, tapsviharakban adott kifejezést. Ezután szavalt volt. Jármy József főgymn. tanár lelkesedéssel szavalt el Kovács Lajos szép alkalmi költeményét. Ugy a szavaltót, mint a szerzőt tapsokkal és szünni nem akaró éljenzésekkel honorálta az előadásért az óriási közönség. A lélekemelő ünnepélyt a dalregylet éneke fejezte be, előadva Lányi Ernő „Reszket a bokor“ cz. szép férfikarát. A programban feltüntetett táncz a jelenlevő közönség jó izlése folytán elmaradt.

A miskolczi képtárlat.

Falragaszok hirdetik utcáinkon, hogy a képtárlat szombaton megnyílik. A Nemzeti Szalon 260 műtárgyat küldött le, a melyeknek elhelyezésével Rubovics Márk festőművészt bizta meg, a ki a tegnapi napon városunkba érkezve, ma már a rendezésen fáradozik. A képtárlat szombaton d. u. 3 órakor nyílik meg s a megnyitási ünnepélyre Wallacs miniszter is leküldi képviselőjét, Kadocsa Lipich Elek osztálytanácsos személyében. Dr. Tarnay Gyula alispán a megnyitási ünnepélyre meghívta az összes megyebeli notabilitásokat és a megye országgyűlési képviselőit. A képtárlat ügyét egyébként szombatig még új falragaszok is köztudomásra fogják hozni, nevezetesen: értesíteni fogják a közönséget a megnyitás idejéről, a megnyitási programjáról stb. Ugyanez ügyben a közművelődési és muzeum-egyesület választmánya ma d. u. ülést tart s a végleges megállapodások már holnap, csütörtökön falragaszok útján közhírré fognak tétetni.

Tekintettel a nagy művészeti eseményre, nagyon kívánatos volna, ha házainkat föllobogóznók és meg vagyunk róla győződve, hogy utcáink méltó zászlódszt öltenek a szombati napra.

A közművelődési és muzeum egyesület elősegíteni óhajtván a vásárlás lehetőségét: azok helyett, a kik vásárolni akarnak és nincsenek azon helyzetben, hogy az illető műtárgy árát egy összegben lefizetnék, a vételárt kifizeti és a vevő az egyesület adósa marad s adósságát kisebb részletekben törlesztheti le. Ilyenformán remélhető, hogy vásárló lesz bőven.

nap is szokás a zsidóknál, hogy egy-egy legendát beszél el a pap valamely bibliai mondás magyarázata és példája képen. Ilyen a Sulamith is.)

Ebben a könyvben Sulamith históriája következőképen van megírva.

I. A sivatagban. (Zsoltárok könyve 107—4—6.)

Mint lángtenger bocsátotta sugarait az égő nap Dél-Ázsia részeire. Ebben a nagy melegben egy 17 éves lányka bolyongott a vadonban egyedül. Máskor csak szülei kíséretében tette meg ezt az utat, most azonban édes anyja parancsára csak egyedül ment, hogy a régi idők szokásához képest frissítőt vigyen egy beteg számára. Eközben eltévedt a pusztában és szomjas lett. Vízet sehol sem talált. Már-már a szomj áldozata lett, mikor észrevett egy kutat, melyből szomját lecsilapította olyképen, hogy lemászott a kutba.

III. Az örvény. (Zsoltárok könyve 63—2.)

A kutból azonban nem tudott visszajönni. Helyzete kétségbeejtő lett. Előbb a szomj által pusztult el csaknem, most pedig úgy látszott, hogy a víz és az éhség okozza halálát. A közelgő halál rémképeket festett a lányka lelki szemei elé, de az isten elküldte mentőangyalát egy erőteljes ifjú személyében, a kinek útja szintén a pusztában, ott a kut mellett vezetett el. Jajkiáltásokat hallott, majd istenhez való fohászkodást, a mire a kuthoz ment, a hol meglátta a szép leányt és így szólt le hozzá.

— Földi vagy égi lény? ki vagy? Felelj! hogy kerültél a kut mélyébe?!

III. A nem várt segítség. (Zsolt. könyve 30—4.)

A leányka lelkébe új erőt öntöttek e szavak s elmondta röviden, hogyan került oda.

— Oh, te isten küldötte mentő-angyal — szólt — szabadíts ki szorult helyzetemből. Három ember életét mented meg és vezess vissza az én drága szüleimhez.

A férfi kimentette őt egy nála volt: kötél segítségével. A lányka az előtörő könnyektől nem tudott szóhoz jutni. És az ifju a leány szépségétől olkábítva, keblére ölelte a még mindig reszkető leányt és így szólt:

— Emberi kötelesség volt ez a cselekedetem s nem várok érte sem halált, sem ajándékot, de annak a felsőbb hatalomnak dicsősítésében, a ki bennünket ily szerencsés véletlen által összehozott, kérlek, add nekem szivedet.

Mire a leányka válaszolt:

— Az én életem kedves megmentőjének joga van szívemhez! Legyen a tied isten és ember előtt a sirig.

Mire a férfi arra kérte, menjen el vele a saját hazájába.

IV. Tévedés. (Salamon péld. besz. 12. 13.)

A lányka azonban szabadkozott és így szólt: — Jó ember, neked köszönhetem életemet. Drága áron vásároltál meg engem örök életre és ezen nemes tettetted mégis könnyelmű beszéddel akarod megsemmisíteni. Nem, a mit kérsz, az lehetetlenség! Vonásaidból úgy látom, hogy Izrael törzséhez tartozol. Szólj, oh szólj kérlek!

Tájékoztató.

November hó 8-án: Közigazgatási bizottsági ülés a megyeházán. — A miskolci kereskedelmi és iparkamara közös ülése d. u. 3 órakor az iparkamarában.

November 26: A miskolci dalregylet fennállásának 25 éves jubileuma.

— **Hock János Miskolcson.** Hock János orsz. képviselő, kőbányai plébános f. hó 10-ikén pénteken délután 1/24 órakor a minoriták templomában a róm. kath. nőegylet javára önkéntes adakozás mellett szent beszédet fog tartani. A begyűlt összegből a városi iskolákban összeirt 250 szegénysorsu tanuló fog felruháztatni valláskülönbség nélkül. Hock János szónoklatát — azt hisszük — nem szükséges külön a közönség jóakarataiba ajánlani.

— **Uj alapító tag.** *Szerecsányi* Lajos egri apátkanonok 200 frttal a miskolci róm. kath. nőegylet alapító tagja lett.

— **Kinevezés.** *Dr. Molnár* Soma dunaföldvári kir. járásbírói aligazgató a mezőkövesdi kir. járásbíróhoz albiróvá nevezetett ki.

— **Athelyezés.** *Babarczy* Lukács vasuttelepi iskolai igazgató és neje, *Filka* Róza tanítónő jelenlegi minőségükben a szolnoki állami elemi iskolához helyeztetek át. — Helyüket *Serly* Ferencz beregszászi áll. iskolai tanító és neje *Jerabek* Borbála tanítónő foglalják el.

— **Uj ügyvéd.** *Kovács* Lajos megyei főügyész fia, *Dr. Kovács* Lajos letette az ügyvédi vizsgát és irodáját édes atyja házában, Kishunyad-utca 71. szám alatt megnyitotta.

— **Tanárváltozások a kir. kath. gymnasiumban.** A Budapestre áthelyezett *Andor Tivadar* tanár helyébe a közoktatásügyi minisztérium *Molnár Sándor* erzsébetvárosi főgymn. hely. tanárt nevezte ki ugyanezen minőségben a miskolci kir. kath. gymnasiumhoz; *Baumgartl Boldizsár* tanár pedig kinevezetett a szerajevói főgymnasiumhoz Boszniába.

— **Uj óvoda.** A miskolci vasuttelepen a közoktatásügyi miniszter a kereskedelmi miniszterrel egyetértőleg állami kisdődő intézetet szervezett és annak vezetőjeül *Szerecsányi* Mária bohuniczi állami óvónőt nevezte ki.

— **Eljegyzés.** *Dr. Hajós* Henrik helybeli orvos vasárnap tartotta eljegyzését *Frank*

Ilonka kisasszonnyal, *Dr. Frank* Miksa orvos, m. á. v. egészségügyi tanácsadó, művelt leányával.

— **Esküvő.** *Orosz* Mihály beregszászi kereskedő tegnapelőtt tartotta esküvőjét *Plank* Margitka urhölgygel, özv. *Plank* Sándorné kedves leányával.

— **Hymen.** *Putnoky* Imre m. á. v. raktárnok a napokban tartotta esküvőjét *Skultéthy* Margit urhölgygel.

— **Csendőr-altiszt iskolák.** A csendőrkerületi parancsnokságok székhelyén f. évi decz. hó 1 én megkezdődnek a csendőr altiszt tanfolyamok. Ezen tanfolyamok hallgatására alkalmas csendőrök javaslatba hozatalára nézve a kerületi parancsnokságok már utasították a kerületükbe tartozó szárnyparancsnokokat. Mint értesülünk, a most kezdődő altiszt tanfolyamra igen sokan lesznek vezényelve, mivel a jövő év tavaszán nagyobb számban lesznek csendőrségi őrsők felállítva az ország különböző részein, miért is a csendőraltisztok száma szaporíttatni fog.

— **Magyar körtánc bemutatása Berlinben.**

A német császár magyarországi utazása alkalmával, a legnagyobb szenzációt keltett azon körülmény, hogy ő felsége I. Vilmos porosz király és német császár a magyar nemzettel mindenkor rokonszenvesen érintkezett, valahányszor nyilvánosan megjelent. Emlékszünk, mily feltűnést okozott ő felségének azon kedvtelése, melyet magyar nemzeti zenénk s nemzeti csárdás-táncunk fölött érzett, midőn azt vendéglátó magyar királyunk ő felsége rendeletére az opera- és a nemzeti színház ballett tagjai a budai várban neki bemutatták. Azóta nagy érdekltség mutatkozik külföldön a magyar nemzeti tánczok iránt, s különösen Berlinben nagy hévvel kezdik a magyar tánczokat tanulni. Tervbe vétetett, hogy az 1900-iki farsang alkalmával a magyar körtánczokat a német udvarnál is bemutatják. Ezen külföldi táncmozgalom élére *Murich* Pál, a berlini udvari operaház tánczosa s a művészeti tánciskola igazgatója lépett, ki a külföldön is jóhírnévként örvendő veterán táncz-tanítónkat, *Kinsky* Károlyt fölkereste Kassán, megkérvén őt, hogy egy hírneves magyar rendezőt a Berlinben bemutatandó magyar körtánczokra neki ajánlani sziveskedjék. *Kinsky* Károly ajánlatára vállalkozott e nemes szolgálatra egy igen hivatott magyar zeneszerző Miskolczirol, *Pották* Lajos, kir. ítélő-tábla bíró,

ki ezen ambiciózus vállalkozásával nem annyira *Murich* Pál urnak, mint inkább a magyar zene kulturájának a külföldön megbecsülhetetlen nagy szolgálatot tett. A tábla-bíró ur ezen ideális munkára való vállalkozása annyival nagyobb elismerést érdemel, mivel magas hivatalos állásánál fogva alig talál időt ezen nehéz és költséges munka teljesítésére. Fogadja érte minden igaz hazafi háláját és elismerését, jutalmát pedig lelje azon tudatban, hogy az évenként ismétlődő nemzetközi táncz-tanítói kongresszuson Berlinben a magyar körtánczok s nemzeti zenéjük bemutatása újabb és újabb rokonszenvet keltend a külföld előtt.

— **Uj emeletes ház.** Városunk főutczája ismét egy új, diszes házzal lesz szebb és ékeesebb. A *Dunky* fiúvérék udvari fényképészek most építetik emeletre a példány-óvoda épületét. Az építkezés körvonalaiából már ma is látható, hogy ott városunknak egyik kiváló díszszel és izléssel bíró épülete fog emelkedni. A *Dunky* fiúvérék sem költséget, sem fáradságot nem kímélnek, hogy városunk egyik legszebb tere: a városháztér díszére válják szép terekben amugy is szegény városunknak. A *Dunky* fiúvérék ezért a derék fáradozásaiért bizonyára elismerést érdemelnek.

— **Most — vagy soha.** *Petőfi* Sándor volt, aki a nemzet kritikus napjaiban lángszavával tette gyújtotta a hazafiakat, mondván: „... Itt az idő — most vagy soha!” Ilyenfélét hangoztatott tegnapelőtt *Kovács* János is, azonban legkevésbé sem hazafias szempontból. Akként történt a dolog, hogy a korcs-mában összetalálkozott egyik régi haragosa, *Veres* Péterrel, s megpillantva az ellenséget, odakiáltott társának:

— No, ha most agyon nem ütöm ezt a gazembert — akkor soha!

S ezzel felkapva egy székot, neki rohant *Veres*nek. Társai azonban még idejekorán lefegyverezték a nagy vérémbert s így: után most agyon nem verte az ellenséget, hihetőleg nem is fogja tenni soha. Mindamellett feljelentést tettek azonban *Kovács* János ellen, az életveszélyes fenyegetés miatt.

— **Gyermekgyilkos anya.** A gyermekgyilkosság borzasztó tetteivel vádolva állott törvény elé *Szantár* Teréz miskolczi lakos. József nevű 8 éves fia tavaly novemberben mellén kapott sebekkel a kórházba került,

— Jól tudod — felelé a férfi — csakugyan annak törzséből való vagyok és pedig papi családból.

— Ha csakugyan igazat mondasz, nem kívánhatod ilyen létedre, hogy veled mintegy megszökjem. Jöjj atyámhoz, a ki szintén előkelő családból való és gazdag is és kérd meg tőle kezemet. Eiletem megmentőjétől nem fogja megtagadhatni.

— Tehát az enyém vagy, enyém a szived — kérdé az ifju — s atyádtól csak a beleegyezést kell kérnem?!

— Igen, tied vagyok, mielőtt ajkaim ezeket a szent szavakat elrebegnék az oltár előtt. Ismétlem, egészen életem megmentőjeé vagyok, a míg ez a szív nem szűnik meg dobogni.

— Most tehát nincs egyéb kívánságom — szólt a boldog ifju túlaradó boldogsággal — minthogy ezen örök hűségre szóló frigyünket tanuk előtt megpecsételjük, megerősítsük.

Ebben a pillanatban egy menyét szaladt el a kútnál.

— Nézd — szólt a lányka — az ég a kut és ez az erre szaladó menyét legyenek a tanuk, hogy csak a sir hatalma lesz képes bennünket szétválasztani.

— Örök hűséget a sirig — szólt az ifju — esküszöm én is neked. Az én szivem sohasem lesz a másé és ha az én szülőföldem távolsága hosszabb időre is el fog tőlem szakítani, úgy maradj te hozzám akkor is változatlan hűséggel. A láthatatlan Isten, a ki hallotta esküvésünket, küldje reám legborzasztóbb büntetését ezen tanuk által, ha

eszembe jutna, hogy elszakítsam szerelmünknek ezt a szövetségét könnyelműen.

És az ifju elvezette a leányt hazájába, szülei lakhelyére.

V. Csalóka remény (Salamonpéld. besz. 13. 12.)

A szülők gyermekük miatt már a legnagyobb aggodásban voltak, a mikor belépett egyszerre a lányka és a szomorú szülőknek elmondta kalandját. Az esküvő és a házassági ígéretről azonban átalott szólni.

Elteltek napok, hetek, hónapok, sőt évek is és az ifju még sem jött érte. A bankódás lehervasztotta arczáról az élet rózsáit és buskomor lett. Hiába jöttek atyja házába a kérők, visszautasította őket, sőt a mikor híre ment örjögésének, egészen el is riasztotta őket. De azért még mindig remélt.

V. A büntető igazság (Zsoltárok 88. 17.)

Az ifju alighogy más városba érkezett, megszegte esküjét, megszeretett egy másik leányt és azt vezette oltár elé. — Egy évig boldogan éltek; ekkor ikrei születtek. Történt pedig, hogy dajkájuk magukra hagyta őket a bölcsőben és ekkor egy valahonnan előmászott menyét az egyik gyermeket megfojtotta. Három évvel később a másik gyermek, a midőn a szabadban játszott, beleesett egy kutba és odafulladt.

Most, hogy bebizonyosodott róla szóról-szóra az iras azon szavai: „isten megbünteti az atyák vétékét a gyermekeken”, ébredt fel a férj lelkében az eddig alvó lelkiismeret. Annak a szegény leánykának képe, jajsavai lépten-nyomon üldözték őt, nem

volt egy nyugodt percze sem. — Izgatottsága és nyugtalansága felkeltette nejeének is a figyelmét, a ki összefüggést látott férje viselkedése és gyermekei hirtelen halála között. Önmagáról tudta, hogy soha semmi olyast nem követett el életében, a mivel megérdemelte volna Istennek ezt a nagy büntetését. Férjét kérdezte meg tehát.

VII. A vallomás (Zsoltárok 32—3—5.)

És a férfi elbeszélte a történeteket. Elbeszélte, hogy másnak tett házassági ígérte, másnak esküdött örök hűséget s a tanuk voltak a kut és a menyét. A mire a nő, nem akarva tovább is kihívni maga ellen Isten büntetését, valólevelet (Scheidebrief) adott az urának.

A gyógyulás (Zsoltárok 116—8.)

A férfi felkeresi a leányt, a ki már egészen összetörődött volt a szivfajdalmaktól és szomorúságtól. A mikor belépett, látására egészen megfiatalodott. A férfi elvette, nagy lakzit csaptak és azontul boldogságban éltek. Így van ez megírva és ezen a szövögen az előadás szerint némi változás történik. Keretbe van foglalva. T. i. a nagy ünnepségre Zionba zarándokolnak a hívők és e közben téved el *Sulamith*. Az ifju pedig a zionbeli szokásos leányvásáron elveszi *Abigaelt*. Az előadás szerint a válasz után nem veszi el a férfi *Sulamithot*, mert az örömeben meghal. Az ó-budai szinkörben a fenti mese szerint adtak elő, a magyar színházban azonban az utóbbi változást szenvedte, a mi pedig a drámai igazságszolgáltatás szempontjából épen helytelen.

a hol meg is halt. Halála előtt elmondta az ápolóknak, hogy anyja volt a tettes, a mire el is fogták őt. A végtárgyalás alkalmával az anya tagadta borzasztó tettét, de a bíróság a gyermek többszöri megismételt vádjára alapján beigazolván látta a bűnös tettet és az anyát 3 évi fogházra ítélte.

— **Ha te úgy, én is úgy.** Minden valószínűség szerint ezt az elvet követte *Jankura Mihály* csizmadia mester. Pár nap előtt régi kedvese, *Stephán Apollonia* borotvával ismeretlen okból elvágta a nyakát. Ezt *Jankura* annyira a szívére vette, hogy tegnapelőtt délelben hasonlóképen megselekedte azt a bolondságot, hogy elvágta egy borotvával a saját becses nyakát. Sebe bár súlyos, de nem életveszélyes. A mentők beszállították a kórházba.

— **Hosszu ősz lesz!** Ezt állítják azok a bizonyos öreg emberek régi tapasztalataik nyomán, de ezt következtetik a sokkal fiatalabbak is megfigyeléseik alapján. Egyebek közt e mellett bizonyít a gesztenyefa másodszori virágzása is. Ritkaság számba megy, a mikor a kétszeri nyílásra kizárólagos szabadalommal bíró akáczfán kívül más fa is virágzik kétszer, különösen pedig a vadgesztenyefa és ez a körülmény — mint mondják — Falbnál is hitelesebb jövendője a tartós, napsugaras ősznek.

— **Uj lépés.** A katonai-élet rideg konzervatívizmusa a modern haladás csak itt-ott tud rést ütni. A reglamá, a fegyelem, a büntetésnek ma is csak olyanok, a mint azok e század elején, vagy talán még régebben megállapítva lettek. Talán a fegyverek tökéletessége s ez által harczképesség fokozása az egyetlen, a hol az újabb kor vívmányait gondos figyelemben részesítik, édes keveset törődve azzal, hogy honnan kerülnek elő azok a milliók, a mikbe e kísérletezések kerülnek. Szinte megszoktuk már, hogy ha valamelyes újításról hallunk, a mit a hadsegnél behozni szándékoznak az intéző hatalmak, azonnal hallunk a milliókról is. A közös hadügyminiszter a legközelebbi delegációban olyan újítást hoz be katonáéknál, a mely előre láthatólag nem fog pénzbe kerülni. A hadügyminiszter s a m. kir. honvédelmi miniszter a közös hadsereg s illetve a magyar királyi honvédség összes csapatparancsnokságaihoz rendeletet intéztek, melyben az eddigi menetlépést eltörlik s új lépés betanítását s alkal-

mazását rendelik el. Eddig ugyanis az ugynevezett „paradeschritt“-nél a baka térdet meghajlítva emelte lábát, ezentul pedig me-reven, egyenes lábbal kell kilépni. Ezen lépéssel lépett eddig a porosz gyalogság, most ezt a mi haderőnkben is meghonosítják. Katonai szakemberek nagyfontosságúnak állítják ez újítást, mert kevésbé fáradsztja a legénységet s így annak menetképességét jóval fokozza.

— **Gyilkosság.** *Varga János* felső zsolczi legényt hétfőn virradóra az utcán halva találták. A szíve volt keresztül szurva. Ki volt a gyilkos? Nem tudják. Azon az éjen lakodalom volt a faluban. Lehet, hogy ebből kifolyólag történt a gyilkosság. Két gyanús legényt már elfogtak a csendőrök.

— **Négy napi böjt.** A Mayer József polgár-egyleti vendéglős által önkéntesen kiszabott négy napi böjt szombat este óta megszűnt, a mennyiben akkor nyitotta meg éttermét *Bogár Vincze* zenekara mellett. Ha jól tudjuk, most ő csak azt kívánja, hogy az étkező közönség ne részesítse távolmaradása által — böjt napokban.

— **Komikusunk és az elveszett keztyű.** *Ferenczy Károly*, a szintársulat kitűnő komikusa tegnap délután szerkesztőségünkben járt és nagy panaszosan előadta, hogy egyik keztyűjét valaki magával vitte. Ezután kéri fel tehát az illető ismeretlent, hogy vagy küldje vissza azt a keztyűt, vagy pedig lopja el a másikat is — ebben az esetben pedig adjon pénzt, hogy másikat vehessen.

x **Szalón és futó szőnyegek,** Linoleum viaszkos vásznak.

Butor szövetek, gyapju és csipke függönyök. **Agy- és asztalterítők,** flanel takarók, valódi erdélyi lópokróczok, selyem és gyapjupaplanok, lőszőr matraczok.

Kész nő- és férfi fehérnemű kelengyék, rumburgi és szepességi vásznak és legfinomabb asztalneműek legnagyobb választékban és **legolcsóbb szabott árakban** kaphatók **Rosenberg Gyula** új vászon- és szőnyegárú házában a Színház épületben. 9—20

x **Legtiszább friss csukamájolaj** egy eredeti üveg fehér 60 kr., sárga 50 kr. Kitűnő saját készítésű *fenyőillat* a szoba levegőtisztítására és illatosítására 50 és 80 kros üvegekben vagy literszámra kapható **Szabó Béla** gyógyszerárú és illatszerüzletében Miskolczon. 9—10

Színház, Művészet.

*** **Romeó és Julia** (*péntek nov. 3*). Szó sincs róla, nagy merészség volt elővenni fél-áros napra ezt a szép klasszikus darabot. Mert hatásról a zugás, láрма, gyerekírás és más egyéb szokásos féláras megnyilatkozások között bizony aligha lehet szó. Az egészet talán azért volt jó elővenni, hogy a szintársulat egyik igen ambiciósus, tehetséges tagja, *Molnár Gyula* lírai szerelme-megmutassa ezen darabra fektetett tanulmányát. *Romeót* játszotta. Tudvalevő dolog, hogy a nagy művészek egy emberéletet fordítanak egy-egy ilyen nagy kaliberű szerep tanulmányozására és bármennyit is tanulmányozzák, teljesen hibátlan még sem tudnak felmutatni. A mikor *Molnár Gyula* *Romeóját* megnéztük, nem azt akartuk tehát látni, milyen a teljesen korrekt *Romeó*, hanem azt, mit képes elérni egy fiatal ember ambíciója. És ebben nem csalatkoztunk. Annyi jóakaratot, annyi igyekezetet, buzgalmat és szorgalmat láttunk nála, hogy ez már magában is érdem. Ha pedig hozzá vesszük, hogy egyik-másik jelenetében jó is volt, úgy az ambíciója iránt tartozó elismerésünket és dicséretünket teljesen leróttuk. Némi tekintetben hasonlóan vagyunk a *Juliát* személyesítő *Markovits Margittal* is. Tőle sem tagadható meg az ambíció, buzgalom és szorgalom, de néha mintha az ellenkezőjét akarta volna bizonyítani, annyira feltűnően felületes volt. A bucszkodási éjféli jelenet *Julia* szobájában mindkettőjüknek absolute sikertelen volt. A többiekről ilyen szempontból ha jót nem is, de sok rosszat sem mondhatunk.

*** **Sulamith** (*vasárnap, nov. 5*). Megint zsufolt ház mellett adatott a leglelkesebb hangulatban. Az előadás egyik másik tekintetben jobb volt az elsőnél. Taps és kihívás megint volt quantum satis, de a mit meg is érdemeltek a szereplők. A legsikerültebb esték egyike volt.

*** **A szigetvári vértanúk.** (*hétfő nov. 6*). Féláras előadás volt, de egyike volt a legjobbaknak. Öszhangzatosan, szépen, simán folyt le az egész, szinte gyönyörűség volt végigélni. A szép és őszinte sikert *Csókáné, Baghy, Almássy, Györe, Molnár* át gondolt játéka eredményezte. Az ilyen előadásokból már minél többet kérünk.

A szöveget tehát senki sem írta, mert az benne van a bibliai elbeszélések, legendák és történetek között, egyes bibliai mondások illusztrálására, a hitélet fejlesztése szempontjából. A régi ghetto idejében szokásban volt, hogy bibliai elbeszéléseket adtak elő, így maradhatott fel a lengyel zsidóság körében, a honnan azt *Kövessy* vette, mind a mai napig.

Hasonlóképen vagyunk a zenével is. Azt is aligha *Davidsohn* írta. Nem írta azt senki, azaz hogy úgy íródott, mint a magyar népdal. Nem tudjuk, kik írták. Egyik is toldott hozzá valamit, a másik is. Egyáltalában olyasféle az egész, mint a *Homerosznak* tulajdonított költemények. Lehet, hogy *Davidsohn* leírta magának és ezért tulajdonítja neki.

Bárhol is legyen azonban a dolog, muzsikája igen szép. Benne van a ghettonak összes fájdalma, szenvedése, vigasztalása és reménye. Még a hol vigabb dallamokat is hallatt, mindenütt átrezeg egy megmagyarázhatatlan fájó érzés. De azért van benne nagyon sok könnyedség is. Teljesen nélkülözi ezt a motívumot a negyedik felvonás zenéje, a hol *Sulamith* áriája nem egyéb egy óriási, dalban kifejezett jeremiádnál. A szív legközepebe hatol be és megszólaltatja a lelkiismeretet. Örjítő zene ez, de minden erősebb hullámzás, vagy erőszakosság nélkül. Megfeszíti az ember idegeit egyrésztől, de le is csillapítja másrésztől. Ezért hisszük, hogy nem is lehet egyhamar megenni.

Motívumait, sőt legnagyobb részét megtalálhatjuk a zsidóságnak mai rapság hasz-

nált ünnepi énekeiben is. Nem egyéb az egész a ghetto népdal-zenéjénél, kissé csiszolva, megfinomítva.

A mi a színrehozatalt illeti, határozottan szerencsésnek tartjuk *Csóká* részéről a közönség, de legkivált a saját szempontjából. Közönséget teremtett az eddig üres színházba és megteremtett egy kassza-darabot.

Az előadás jó volt; a diszletek szépek, kitűnőek. *Latszík*, hogy nem kimélte sem a pénzt, sem a fáradságot és ezért osztatlan dicséret illeti az igazgatót. A diszletek *Göndör Sándort*, a szép és fényes ruházatok *Csókánét* dicsérik. Az egész előadás sikere pedig *Bihary Zoltán* karmester-rendezőnek tulajdonítandó, a ki rövid idő alatt tanította be a szereplőket.

Nem várt mértékben nyilatkozott meg a buzgalom és készütség minden oldalon. A kar kitűnő, hibátlan volt, a zene is elég jól játszott, egy pár gixert leszámítva. A kart a zsidó templomi enekkar is kiegészítette és a főpap imáját és áldását a kuliszák mögött *Kornai Lipót* énekelte mindkét estén oly sikerrel, hogy a nagy tapsokra többször kellett megjelenie a lámpák előtt. Ugyan csak itt emlíjük meg a „Kol nidre“ ismert zsidó zene motívumából *Humffly Imre* által készített zenét és szöveget, melyet maga az író és szerző énekelte el betétképpen szünni nem akaró tapsok és éljenek kíséretében.

A czimszerepet, *Sulamithot*, *Ledovszky* *Mariska* játszotta és énekelte. Mert mind a kettőt hibátlanul végezte. Istentől megáldott művésznő, a ki teljes elemében volt ez estén. Énekelte remekül, kifogástalanul és játszott

eddig nem tapasztalt bámulatos drámai hatással. Ha a tapsok méltóképpen kifejezik az elismerést, úgy nem panaszkodhatik, hisz az egész este nem állott egyébből egetverő tapsnál és éljenzésnél. *Sulamith* sikere igen nagy részben az ő nevéhez fűződik nálunk. *Abigaelt Csongori* *Mariska* játszotta. Mert csak játszotta, de ezt aztán kifogástalanul, kedvesen, sikkesen. Az elismerést ő is megérdemelte. Énekéről persze nem is beszélhetünk, hisz az nem lehet az ő zsánere. Abszolón volt *Bethleni László*. Igen meglátszott, különösen énekén, a trémázás; jó csak a második felvonás egy duettjében volt. A további előadásokon majd csak nekibátorodik. — A fő, hogy ne ereszsze egészen szabadon hangját, fordítson gondot a technikára is. Játéka jó volt. *Györe* *Alajos* és *Ferenczy* ellen kis szerepeikben nem lehet panasz. A jeruzsálemi szüzeket *Ráthonyi* *Stefike*, *Ragányi* *Iza* és *Abonyi* *Aranka* játszotta. *Ragányi* és *Ráthonyi* igen szépen tánczoltak, szépen is énekeltek, semmi tekintetben sem eshetnek kifogás alá. *Abonyi* *Arankáról* már ezt nem mondhatjuk. Öltözni nem tud, énekelni még kevésbé tud. *Sulamith* kérői voltak *Göndör Aurél*, *Beke* és *Nagylaky*. Hibátlan volt úgy játék, de főleg ének tekintetében *Göndör*. *Beke* se nem játszott, se nem énekelte; *Nagylaky* szintén így volt, sőt tulzásaival teljesen tönkre silányította az összhátást. A nézőnek csak bosszuságot okozott.

A többiek szépen egészítették ki az ensemble-t.

Irodalom.

**** Viharzugás, pacsirtadal.** Költemények, írta Farkas Antal. E könyv szerzője fiatal ember. Hivatására nézve tanító Békésmegyében. Az Alföld rónájának a vihar s a napsütötte mezők dalos madara egyképen hatott rá és tanítgatta, biztatgatta, hogy költővé legyen. Tele van érzéssel, de páthosszal is. Szenvedélyeskedik és tüzel; de emellett gondolkodik. Csaknem ötszáz oldalra terjed a Farkas Antal vaskos verskötete, s mi természetesebb, mint hogy ebben a zuhatagban a rimes beszédnek van sok gyöngye is. De van aztán jó is meglepően. Gazdag lélkés a fiatal poéta, és forrongó szív; nyughatatlan és lázas, ennek következtében sokszor kapkodó. Verseit olvasván, mégis az az érzésünk van, hogy tüze nem görögtűz; ez az ömlése a dalnak nem csak iparkodás, hanem szükségesség ö nála. Ahol lírai, ott a legjobb. De a balladához való hanghoz is van hurja lelkének, sőt a verses elbeszélés terén is hamarosan otthonossá válhat. Mindre van példa ebben kaotikus könyvben. Némely verse szeliden hangulatos, a másik a közvetlen szomszédságban már feljajduló, vulkánt sejtető. Megénekléi azokat, a kiket szeret; halálkodik azokhoz, a kiket csudál; imádja a természetet és ösmeri szépségeit. Persze, a szerelem neki is nagy témája, de nem szegődik csupán szerelmi lantoknak, mint annyian a légyszívűek közül. S valami egészséges szívdobogás érzik ki ezekből a szerelmes versekből, ha heves is, de egyenletes. Várunk valamit a jövőben ettől a fiatal költőtől. A ki így kezdi, az aligha végezheti rosszul. Szébb költeményei közül mutatónak közlünk egyet a tárczarovatunkban. A könyv ára két és fél korona. Kapható Mező-Turona Dolesch és Braun könyvnyomdájában.

Tanügy.

*** Segélyegyleti közgyűlés.** A helybeli kir. kath. gymnasium segélyegylete f. é. okt. 29-én tartotta XL. közgyűlését. *Kaffka* Ignác elnök üdvözlő szavai után a titkár olvasta fel jelentését az egyesület múlt évi működéséről. A jelentés szerint az egyesület a múlt tanévben három választmányi ülést tartott, melyeknek elsején 90 szegény tanulónak adott ingyen tankönyveket. A második választmányi ülésen 48 tanulóért fizetett ki az egyesület az első félévre 3-6 firt tandíjat, 41 tanulóknak pedig téli ruhát, — felső és alsó kabát, nadrág, csizma — adott, a harmadik választmányi ülésen pedig második félévi tandíjsegélyezésben 35 tanulót részesített. Az elmúlt 1898/9. tanévben 83 tanuló kapott összesen 320 firt tandíjsegélyt, 41 tanuló 253 firt értékű téli ruhát, 91 tanuló részére pedig a már meglévő tankönyvekhez 181 firt 98 krért új tankönyveket szerzett be az egyesület. A segélyezésben részesült tanulók száma az 1898/9. tanévben 214, a segélyezésre fordított összeg 754 firt 98 kr. volt. Részvétellel vette tudomásul a közgyűlés, hogy az elmúlt tanév alatt az egyesület tagjai közül meghaltak: Párvy Alajos, Burger József, Hajós Gyula, Kreuczer Ferencz, Prohászka József, Répásy János, Tressza István, Virágh János és Schabinszky László. Felolvastattak azok névsora, kik a múlt tanév alatt egyesületünk tagjai közé felvették: a) *alapítók*: Szmezsányi Lajos, Majthényi Endre, Márkus József, Lippay Lajos, b) *rendes tagok*: Andreánszky Bálint, Kerekes Szilárd, Czukor Sámuel, Pfenning József, Hercz Miksa, dr. Feuer Miksa, Molnár Márton, Csorba Endre, Becht József, Láng Emil, Koszler Ádám, Seper István, Pallaghy Béla, c) *pártolók*: Bechó József, Dubcs. Gusztáv, Engel Zsigmond, Gutmann József, Hütter Albert, Kellner Márton, Klein Dávid, Morvai Bernát, Munk Soma, Nagy József, Kiripolszky István, Réta Kálmán, Veress János, Lipták József, Kronovits Herman, Marusák Károly, Rév Ödön, Kozslik Bálint, Róth Géza, Truskovszky Gyuláné, Gondos Jusztin, Bern-

stein Antal, Groszman Péter, Herczinger Imre, Goslide Tasziló, Molnár Bertalan, Weisz Náthán, Polgár és Grosz, Strausz Dávid, Potássy Gyula, Gutnáer Gyula, Weisberg Adolfné, Szombathy János, Májér József. Felolvastattak a számvizsgáló bizottság jelentése az egyesület vagyoni állapotáról és a pénztár megvizsgálásáról. Az 1897/8. tanévről pénztári maradvány volt 7544 firt 52 kr., az 1898/9. tanévi bevétel 1444 firt 82 kr., ezzel szemben a kiadás 861 firt 71 kr. A pénztári maradvány a tanév végén 8583 firt 11 kr. A pénztáros előterjesztette a folyó iskolai évi költségvetést. Remélhető bevétel 1086 firt, a kiadás 600 firt lesz: a 426 firtnyi pénztári maradvány a töke növelésére fog fordítatni. Végül a közgyűlés Andor Tivadar számvizsgáló bizottsági tag helyébe, ki a tanév elején Budapestre helyeztetett át, Molnár Sándor tanárt választotta meg számvizsgáló bizottsági tagnak, Andor Tivadar tanárnak pedig a számvizsgáló bizottságnál sok éven át teljesített fáradozásáért elismerését és köszönetét fejezte ki a közgyűlés.

Egyletek és mulatságok.

< A miskolczi daláregylet f. évi november hó 26-án ünnepli fennállásának ezüstjubiläumát. A jubileum fényes és impozáns lesz. Délelőtt 10 órakor a daláregylet, polgári dalosegylet, vasuti dalkör, a vasgyári alkalmazottak dalegylete, a Jószerencse dalkör közreműködésével diszközgyűlés lesz a vármegyeház nagytermében, hol *Petró József* alelnök, *Pásztor Zoltán* titkár és *Porcs János* felügyelő bizottsági tag ünnepi beszédeket tartanak és a dalárdák felváltva énekelnek; diszközgyűlés után néhai *Papp Dezső* és *Wéber István* volt karnagyok sirját megkoszorozzák. Este a Korona dísztermében öt dalárda és több hírneves művész közre működésével hangverseny lesz. A jubiláris ünnepélyen a kassai, egri, debreczeni, ungvári, nyiregyházi, sárospataki és losonci daláregyletek küldöttségileg vesznek részt.

< Társas-vacsora. A miskolczi tisztviselők köre az elmúlt szombaton este sikerült házi mulatságot rendezett, melyen úgy a tagok, mint a vendégek szép számban vettek részt. A táncszal egybekötött társasvacsora vidám jókedvben és lelkes hangulatban a késő éjjeli órákig tartott.

Közgazdaság.

+ Kamarai titkárok országos értekezlete. A kereskedelmi miniszter az ország kereskedelmi- és iparkamarai titkárait f. évi nov. 21-ik napjára a kereskedelmi miniszteriumba értekezletre hívta össze. A kamarai titkárok ezen értekezletén fogják az állami munkaközvetítés részleteit megvitatni, ugyancsak a munkás-statisztika kérdéseit is fogják tárgyalni. Városunkból *Szentpáli István* és *Sugár Ignác* titkárok vesznek részt az értekezleten.

+ A miskolczi Kereskedelmi és Iparkamara f. év november hó 8-án (szerdán) d. n. 3 órakor saját székházában közös ülést tart a következő napirenddel: Elnöki előterjesztések. — Irodai jelentés. — A keresk. miniszter úr leírata a Rima-Szombatban létesítendő agyagipari iskola ügyért. — U. annak a só-őrítő malmok felállításának telepengedélyhez való kötése iránt. — U. annak, az ipari szakiskolát végzett iparos segédek katonai szolgálati kedvezménye iránt. — A brassói kamara átirata az utlevelek ügyében. — A pozsonyi kamara, a vasárnapi munkaszünet — bérfiz. — A temesvári kamara, a bírói végrehajtó államosításért. A keresk. alkalmazottak, azok rokkant — agkori ellátásáért. Az 1900-évi költségvetés tárgyalása. — Az Osztrák magyar bank miskolczi fiókja, váltóbirálatok kijelölése ügyében. — A vármegyei ipartanácsokba tagoknak választása. — Esetleges indítványok.

Szerkesztői üzenetek.

— A szerkesztőség névtelen levelekre nem válaszol és köziratokat vissza nem ad. —

Színvapatí. Hát ha tudni akarja, megijak. A mit egyik laptárunk Sulamithról ír, az nem föl meg a valóságnak. Nagyon meglátszik rajta, hogy tanulmányozta a dolgot, de hogy nem alaposan tanulmányozta, az is kiviláglik. Először a Sulamith szövegének bírálatánál tudnia kell az embernek, hogy az nem a bosszúálló isten eszméje végett íratott, hanem épen a könyörületos isten eszméje végett, hogy azt a darabot, mint ilyen nem írta Dávidsohn, mert az benne van az u. u. Misna és Gamorah legendák és elbeszélések történetében annak illusztrálására, a mit röviden ez a bibliai mondás fejez ki: a ki istenben bizik, nem csalatkozik. A mi a zenének anachronismusa illati, az iránt is tévedésben van az tárczairó. Ezt a darabot s vele együtt sok más bibliai legendát hitéletük és reményük erősítésére a ghetto lakói felolvasták és eljátszották maguk ének kíséretében, melyet a templomban használtak, mely a Makkabeusok alatt is létezett már (hisz azelőtt szomorú idők is jártak) és a melyet csaknem teljesen fel lehet találni a mostani zsidóság ünnepi énekében is. Ennél tehát épen nem szabad alapul venni a vallási faji megkülönböztetést, mert a motívum ha néhol eltéréssel is, a világon minden zsidóságánál egyenlő. A magunk részéről bizony a folklórral való összehasonlítást sem tartjuk egészen szerencsésnek.

Sz. László. Őszszel és Szegény szivem ez. versei annyira rosszak, hogy szó sem lehet a közölhetésről. Az idő drága, minek pocsékolja versírásra?

Tírtl urnak Bpest. A levelet megkaptuk, a tárczákat már leközlöttük. Várjuk a folytatását. Kérelmét közöltük a kiadóhivatallal s az majd intézkedni fog a hiányzó lappeldány expedálásá iránt. Lehet azonban, hogy mert áprilisi számról van szó, majd csak a selejtezés alkalmával, újévkor fogja elküldhetni. Legyen szives utána nézni pontosan, mennyi és melyik lapszáma hiányzik és akkor egyszerre valamennyit elküldjük. Üdvözlét. **Gy. I. urnak.** A verseknek most már sorát fogjuk ejteni.

Állandó pilseni sörcsapolás.

Szálloda és ét-terem átvétel.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a

Pannonia-szállodát és ét-termet

átvettem s azt a mai kor igényeinek megfelelően átalakítva, megnyitottam.

Főtörekvésem leendő, hogy **jó ételekkel és italokkal**, valamint pontos kiszolgálással t. cz. vendégeim megelégedését kiérdemeljem.

Kitűnő borokat és állandóan pilseni sört mérek s jó magyar konyhát tartok.

Abonenseket házon kívül is elfogadok mérsékelt árak mellett.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve, vagyok

kiváló tisztelettel

Gráff Ottó,

3-3 a Pannonia szálloda bérője.

Állandó pilseni sörcsapolás.

Eladó ház.

Kishungad-u. 49. sz. ház

és egy üres háztelek

szabadkézből eladó.

Értekezhetni

Felsőszirma-utca 94. sz. a.

AZ „ANGOL DIVATHOZ” CZIMZETT férfi-, fiu- és gyermekruha üzletben

lehet legolcsóbban szolid kiszolgálattal mellett megszerezni minden ruhanemű szükségletét, a mely Ngos Soltész Nagy Kálmán polgármester ur házában **Erzsébet-tér I. szám alatt** (az Amerikai áruház mellett) van.

Melynek meggyőződésére a mélyen tisztelt vevő közönséget legnagyobb tisztelettel felkérem s vagyok a n. é. közönség

legalázatosabb szolgálója

LÖWY SÁNDOR.

3-3

A Borsod-Miskolczi Hitelbank

helyiségei

Groák ház, Széchenyi-utca 135. szám

1900. évi május 1-től

kiadók.

DANCZINGER LAJOS

borbély és fodrász Miskolczon.

Kazinezy utca, Grünfeld-féle ház.

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy a

Kazinezy-utcai Grünfeld-féle házban

a mai kor igényeinek teljesen megfelelő

borbély és fodrász-termemet

folyó hó 11-én megnyitom.

E téren — főleg Gestring ur üzletében — 12 éven át szerzett tapasztalataim azon reményre jogosítanak, miszerint kiszolgálásommal t. vendégeim igényeit minden tekintetben kielégítenem.

Kiváló tisztelettel

Danczinger Lajos

borbély és fodrász.

1-3

Legnagyobb nyeremény

legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

Az összes 50,000 nyeremény JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő	Jutalom	Korona
1	Jutalom	600000
1	nyer. á	400000
1	" "	200000
2	" "	100000
1	" "	90000
1	" "	80000
1	" "	70000
2	" "	60000
1	" "	40000
5	" "	30000
1	" "	25000
2	" "	20000
3	" "	15000
31	" "	10000
67	" "	5000
3	" "	3000
432	" "	2000
533	" "	1000
1238	" "	500
90	" "	300
31700	" "	200
3900	" "	170
4900	" "	130
50	" "	100
3900	" "	80
2900	" "	40

50,000 nyer. és jut. összegben 13.160,000

Az ötödik nagy m. kir. osztálysorsjáték nem-sokára ismét kezdődik és

100,000 újból **50,000**

sorsjegyre nyeremény

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog. A nyerési esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Összesen tizenhárom millió 160,000 koronát sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Szíves mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervszerű eredeti árban és pedig:

egy egész	I. o. eredeti sorsjegyet	6.—
" fel	" " " "	3.—
" negyed	" " " "	1.50
" nyolczad	" " " "	— .75

küldünk szét **utánvétellel** vagy a **pénz előleges beküldése ellenében.**

A huzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos huzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A huzások a **magy. kir. kormány ellenőrzése mellett** nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelöketik.

Kéjük a **rendelményeket** mielőbb, legkésőbb azonban

f. é. november hó 16. és 17-ig,

mely napon a huzás van

hozzánk beküldeni. 4-6

Török A. és Tsa.

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusító Budapest, V., Váci-körút 4/a.

Sok és nagy nyereményt fizettünk ki tisztelt vevőinknek: rövid idő alatt két millió koronánál többet.

Rendelőlevél levágandó. Török A. és Tsa uraknak Budapest.

Kérek részemreI. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervzettel együtt küldeni.

Az összeget.....frt) utánvételezni kérem) postautalvánnyal küldöm. A nem tetsző törlendő.

Pontos cím.

710. sz.
Vh. 1899.**Árverési hirdetés.**

Alóírt bírósági végrehajtó az 1881. évi 60. t.-cz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti kir. törvényszék. 1899. évi 24888—90, 118720, 120866. sz. végzése következtében dr. Rózsa Vilmos ügyvéd által képviselt Bécsi Biztosító Társaság javára Tolnay György ellen 20 frt 60 kr., 48 frt 63 kr., 55 frt 69 kr., 71 frt 85 kr., 212 frt 28 kr. s jár. erejéig fogatatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1250 ftra becsült szarvasmarhák- és lovakból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az edelényi bíróság 1898. V. 512/8. sz. végzése folytán a V. 109. sz. ügyben 17 frt 70 kr. tőke, ennek 1899. évi augusztus 15-től járó 6% kamatai, a V. 111. sz. ügyben 22 frt 09 kr. és ennek 1899. évi augusztus 15-től járó 6% kamatai, a V. 514. ügyben 55 frt 69 kr. tőke, ennek 1899. évi augusztus 1-től járó 6% kamatai, 18 frt 65 kr. per és végrehajtási, kérészi, 15 frt 70 kr. végrehajtás fogatatosítás 3 frt 67 kr. hírlapi hirdetési, 1 frt 20 kr. árverés kitűzési díj, a V. 110. sz. ügyben 14 frt 34 kr. tőke, ennek 1899. évi augusztus 15-től járó 6% kamatai, a V. 512. sz. ügyben 35 frt 53 kr. tőke, ennek 1899. évi augusztus 15-től járó kamatai erejéig alperesnél Jákfalán leendő eszközzésére 1899. évi november hó 14-ik napjának d. e. 10 óra határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi 60. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbb bet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Kelt Edelényben, 1899. évi október 30-án.

Lévay Károly,
kir. bírósági végrehajtó.

Az 1895. évi caira s az 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon díszoklevéllel s arany éremmel kitüntetve. Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kórodákban kitűnő sikerrel használt külszer:

REUMA-SZESZ

biztos s kiváló gyors hatása a test bármilyen csuszos bántalmait, u. m. **köszvény, csusz, reuma, ischiás, astma** stb. ellen.

Hatása némely esetben meglepő, amennyiben gyakrabban idültebb eseteknél is már egyszeri bedörzsölésével a fájdalmakat teljesen megszüntette.

Fog- és fejfájást

5 perc alatt megszüntet.

Egy üveg ára használati utasítással **1 korona, erősebb üveg 2 korona 40 fillér**

Főraktárak Budapesten: **Török József** ur gyógyszerárában, Király-utca 12. és dr. **Egger A.** ur gyógyszerárában, Váci-körút 17. szám. — Ugyszintén a főváros összes s a vidék csaknem összes gyógyszerárában, valamint a készítő

WIDDER GYULA gyógyszerésznél

S.-A.-Ujhely.

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek.

Ugyszintén **Miskolczon: Rácz Jenő, Baruch Gyula, Kellner Sándor, Szabó Béla és Balog József** gyógyszerészeknél.

5—20

11063. sz.
tk. 1899.**Árverési hirdetés kivonat.**

A miskolczi kir. törvényszék mint telekvi hatóság közhírré teszi, hogy a Miskolczi Takarékegyesület végrehajtónak Dudás János végrehajtást szenvedett elleni 150 frt követelés és járuléka iránti ügyében az árverést a miskolczi kir. törvényszék területén lévő I szór. A külső-bőcsi 270. sz. tjkvben I. 3/4 telekre és pedig I. r. 480. hrsz. az I-ső dűlőben lévő 3 hold 638 □ öl területű szántóra a vajtási törv. 156. §-a alkalmazásával 648 frt. 2. r. 518. hrsz. a. II-ik dűlőben lévő 3 hold 276 □ öl területű szántóra a vajtási törv. 156. §-a alkalmazásával 607 frt. 3. r. 661. hrsz. a. III-ik dűlőben lévő 3 hold 638 □ öl területű szántóra a vajtási törv. 156. § alkalmazásával 648 frt és 4. r. 697. hrsz. a. IV-ik dűlőben lévő 3 hold 638 □ öl területű szántóra a vajtási törv. 156. §-a alkalmazásával 648 frt kikiáltási árban. II-szor. A külső-bőcsi 335. sz. tjkvben A + 1. rsz. 311/a hrsz. a. foglalt 779 □ öl területű szántó és rét maradványföldre a vajtási törv. 156. § alkalmazásával 106 frt kikiáltási árban. III-szor. A külső-bőcsi 359. sz. tjkvben I. 1—2. rsz. 48,771. hrsz. a. foglalt B. 261-től 266-ig sorsz. a. bejegyzett Dudás Esztert, Dudás Borbálát, Dudás Jánost, Dudás Balázst és Dudás Jánosnétt illető legelő illetőségre a végrehajtási törv. 156. §-a alkalmazásával 180 frt kikiáltási árban elrendelte, hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1899. évi decz. hó 18 ik napjának d. e. 9 órakor Külső-Böcs község házánál megtartandó árverésen a kikiáltási áron alól is eladatni fog

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Miskolczon, 1899. évi okt. 5-én.

A kir. tvrszék mint tkvi hatóság.

Sebe Alajos, kir. tvrszéki bíró.**AMERIKAI ÁRUHÁZ****MISKOLCZ, VÁROSHÁZTÉR 1. SZÁM (BREUER-PALOTA).**

A nagyérdemű közönség saját érdekében áll őszi és téli szükségletét ezen áruházban beszerezni, amennyiben olcsóságával túlszárnyalja az egész megye hasonló vállalatait.

Jó mosó Barchet,

szép minták méterje 18, 22, 30 kr.

Francia Piké Barchet,

szintartó, mtrje 22, 28, 32 kr.

Francia mosó Flanel,

nagy választékban, valamennyi kiválóan szép mintákban, legjobb minőségben, gyönyörű kivitel.

Női ruhakelmék.**Duplaszéles Divatkelme**

méterje 25, 28, 32 kr.

Duplaszéles angol gyapju kelme

méterje 45 kr.

120 cm. sz. Divatszövetek

méterje 45, 62, 76 kr.

120 cm. sz. Brünni gyapju női posztó

(Damentuch) ez egy alkalmi vétel méterje, 72—90 kr.

Angol kosztüm kelmék

gyönyörű kivitelben mtrje 85, 1.20, 1.40 kr.

120 cm. széles fekete gyapju kelme

méterje 56, 68, 85, 1.10 kr.

Damaszt (kamuka) asztalkészletek nagy választékban.**Vásznak**

1 vég 30 rőf creas vászon 2.95, 3.50, 4.50.

1 vég 30 rőf Rumburgi vászon 3.70, 4.50 és feljebb

1 vég 30 rőf lepedő vászony 3.90, 4.80,

1 vég 30 rőf tiszta czérna vászon 12.50

Fehér csikos és mintázott

Grädli ágyneműre 1 vég 30 rőf 8.50

1 vég 30 rőf finom Kanavász 3.50

1 vég 30 rőf czérna 4.50

1 vég 30 rőf chifou 4.80

és feljebb.

Futószőnyegek,

nagyon szép kivitelben 65 cm. szélességben 25, 32, 40, 50 és feljebb.

90 cm. szélességben 52, 65, 75, 1.00

Brüsszel, Tapesztril és nyírott szőnyegek

jó minőségben és szép mintákban.

Szobaszőnyeg,

2.80, 6.80, 9—25 frt és feljebb.

Szövet-függönyök

1 ablakra 1.60, 2.—, 3.—, 3.50 és felj.

Csipkefüggönyök

100 cm. széles, méterenként 22, 28,

30, 38, 42, 50, 60, 65. kr.

120 cm. széles méterenként 70, 85, 1.20

Csipkefüggönyök

egy pár (2 ablakra) 3 1/2 méter magas

3.20, 3.80, 4.00.

Saját készítményű paplanok és matracok.

Női, férfi és gyermek-fehéreműek gyári raktára.

Francia pique, zefir, batizt és selyem-ingek nagy választékban.

6 pár feyházban kötött férfi harisnya 85

3 pár feyházban kötött női harisnya 65

Fekete és színes gyermek patent harisnyák

20 krtól feljebb, szintartók.

Férfi vagy női meleg Jäger ingek drbja 62

Férfi vagy női meleg Jäger nadrág drbja 62

Gyermek Jäger öltönyök és trico ruháskák

nagy választékban.

Ing-blousok, miderek, keztyűk, női

és férfi nyakkendők, harisnyák,

csipke, szalag, selyem, disz-zsinór,

aplikáció és mindenféle szabó-

kellékek legolcsóbb árakban kap-

hatók.

Legnagyobb választék! * Verseny nélkül! * Pontos kiszolgálás!**AMERIKAI ÁRUHÁZ (Breuer-palota.)**

Vidéki rendelvények legnagyobb figyelemmel eszközöltetnek.

13—80